

|                                    |                                |
|------------------------------------|--------------------------------|
| Súd:                               | Okresný súd Žilina             |
| Spisová značka:                    | 2Cpr/7/2013                    |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 5113231587                     |
| Dátum vydania rozhodnutia:         | 28. 05. 2015                   |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:      | JUDr. Ján Rybárik              |
| ECLI:                              | ECLI:SK:OSZA:2015:5113231587.3 |

## Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Rybárikom, v právnej veci navrhovateľa: K.. W. V., nar. X.X.XXXX, bytom A. Z. XXXX/XX, A., adresa na doručovanie písomností: R. XXXX/X, A., právne zastúpený: JUDr. Karol Gordík, advokát, so sídlom Pivovarská 20, Žilina, proti odporcovi: Slovenský rybársky zväz, Andreja Kmeťa č.20, Žilina, IČO: 00 178 209, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, takto

### rozhodol:

Súd ur č u j e, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 22.7.2013 je n e p l a t n é.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 304,53 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Karol Gordík, vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., pobočka Žilina, č.ú.: XXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

### o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 22.4.2013 mu odporca doručil výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1, písm. b/ Zákonníka práce pre nadbytočnosť. Odporcovi oznámil, že trvá na ďalšom zamestnaní a že považuje jeho výpoveď za neplatnú, čo zároveň uplatnil žalobou o určenie neplatnosti tejto výpovede na OS v Žiline.

Touto konkrétnou žalobou sa však domáha určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru u odporcu, ktoré učinil odporca listom z 22.7.2013, v ktorom tvrdí, že jeho konaním došlo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny v zmysle § 81 písm. e/ Zákonníka práce, lebo mal dať do užívania bez nájomnej zmluvy rodinný dom v F. T. T. a zamestnávateľa poškodil o príjem z tohto prenájmu. Okamžité skončenie pracovného pomeru mu bolo doručené dňa 1.8.2013. Proti tomuto okamžitému skončeniu pracovného pomeru sa odvolal listom z 20.8.2013, odporcovi oznámil nezákonnosť okamžitého skončenia aj pre jeho osobnú starostlivosť o jeho ťažko zdravotne postihnutú ženu M. V.. Takisto považoval za nepravdivé tvrdenia, že zamestnávateľa neinformoval, že prenajal dom v F. bez nájomnej zmluvy T. T.. Zamestnávateľa informoval na poradiach o záujme pána T. uskladiť si dočasne na pozemku zamestnávateľa lešenie, ktoré bude pre potreby zamestnávateľa následne použité, ale on nebude odporcovi účtovať jeho používanie.

Okrem toho uviedol, že okamžité zrušenie pracovného pomeru nebolo podpísané štatutárnym zástupcom odporcu. Štatutárni zástupcovia v mene odporcu konajú podľa stanov Slovenského rybárskeho zväzu vždy samotný predseda, tajomník alebo iný poverený člen výboru. Okamžité zrušenie pracovného pomeru však bolo podpísané len tajomníkom K.. S. F.. Poukázal na pracovnú zmluvu, kde pri uzatváraní pracovného pomeru podpisujú uzatvorenie pracovnej zmluvy jednak predseda a jednak poverený člen výboru. Za podstatné však považoval tú skutočnosť, že mu bola daná okamžitá výpoveď, pričom podľa Zákonníka práce nemožno zrušiť okamžité pracovný pomer s osobou, ktorá sa stará o osobu blízku, ktorá je zdravotne ťažko postihnutá. V tomto konkrétnom prípade je to bývalá manželka navrhovateľa.

Odporca žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť. Jeho obranu považoval za účelovú. Ďalej uviedol, že navrhovateľ nikdy zamestnávateľovi neoznámil, že sa stará o blízku osobu, ktorá je ťažko zdravotne postihnutá. Navyše osoba ťažko zdravotne postihnutá - M. V. je bývalá manželka navrhovateľa. Z tohto dôvodu ju nie je možné považovať za blízku osobu. Ohľadne neplatnosti skončenia pracovného pomeru, že túto nepodpisali jednak predseda, resp. prezident a ďalší člen výboru, k tomuto odporca uviedol, že v samotných stanovách Slovenského rybárskeho zväzku je detailne rozpísané, v ktorých prípadoch musia zmluvy podpisovať prezident aj tajomník spoločne. Sú to jednak pracovné zmluvy, ale okamžité skončenie pracovného pomeru nie je pracovná zmluva. Na okamžité skončenie pracovného pomeru stačil podpis tajomníka zväzu. Okrem toho odporca vzniesol aj námietku preklúzie práva. Tvrdenie navrhovateľa, že mu bolo okamžité skončenie pracovného pomeru doručené dňa 1.8.2013 nie je pravdivé, tento deň, keď sa dostavil po dlhodobej PN na pracovisko, mu bolo oznámené, že bolo na ním uvedené uvedenú adresu doručované okamžité skončenie pracovného pomeru poštou, avšak na uvedenej adrese je neznámy. Poštová zásielka bola vrátená ako nedoručiteľná dňa 25.7.2013, doručenie zásielky bolo zmarené konaním zamestnanca, keď neoznámil zamestnávateľovi zmenu adresy. Dňom 25.7.2013 bol preto skončený pracovný pomer navrhovateľa u zamestnávateľa. Lehota na uplatnenie práva podľa § 77 Zákonníka práce márne uplynula dňom 25.9.2013. Žalobný návrh podaný na súd dňa 26.9.2013 je podaný po prekluzívnej lehote.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, vypočul na pojednávaní svedkyňu M. V., oboznámil sa s odvolaním voči okamžitému zrušeniu pracovného pomeru, okamžitým skončením pracovného pomeru, potvrdením Sociálnej poisťovne, pripojenou poštovou doručenkou, písomným návrhom o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, rozsudkom Okresného súdu Žilina 6Cpr/4/2013, stanovami Slovenského rybárskeho zväzu, pracovnou zmluvou, dodatkom k pracovnej zmluve, preukazom fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, potvrdením o dočasnej PN, pripojenými dovolenkovými lístkami, osobným spisom navrhovateľa a zistil nasledovné:

Dňa 22.7.2013 odporca Slovenský rybársky zväz - Rada Žilina okamžite skončila pracovný pomer s navrhovateľom v zmysle ust. § 68 ods. 1, písm. b/ Zákonníka práce. Išlo o porušenie pracovnej disciplíny závažným spôsobom, pričom odporca svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne:

Dňa 24.júna 2013 pri kontrole svojho hospodárskeho strediska v Bytči štatutárny zástupca Vášho zamestnávateľa za prítomnosti vedúcej organizačného odboru a zamestnanca odboru správy majetku zistil, že nebývaný dom vo vlastníctve zamestnávateľa nachádzajúci sa v priestoroch strediska užíva im neznámy subjekt, a to bez vedomia zamestnávateľa.

Následne dňa 26.júna 2013 dostavil sa do sídla zamestnávateľa P. T. Papaj, konateľ spoločnosti JOPER, s.r.o., so sídlom v Považskom Podhradí 17, ktorý písomne čestne prehlásil, že mu navrhovateľ v mesiaci august 2012 umožnil nepretržite až do dnešného dňa užívať predmetný rodinný dom, a to bez akejkoľvek nájomnej zmluvy, ktorý používal ako sklad materiálu. Za užívanie rodinného domu neplatil žiaden nájom, za to navrhovateľovi opravil garáž v jeho vlastníctve.

Ďalej z tohto skončenia pracovného pomeru vyplynulo, že konaním došlo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny, keď mal navrhovateľ porušiť ust. § 81 písm. e/ Zákonníka práce na základe ktorého bol ako zamestnanec povinný chrániť majetok zamestnávateľa pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa, ako vedúci zamestnanec sa zároveň dopustil porušenia § 82 písm. f/ Zákonníka práce, ktorý mu ukladá povinnosť zabezpečovať prijatie včasných a účinných opatrení na ochranu majetku a zamestnávateľa.

Zároveň podľa III. Smernice tajomníka Slovenského rybárskeho zväzku Rady a postihoch za porušovania pracovnej disciplíny č. 4/02 sa mal dopustiť porušenia pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom, nakoľko jeho konanie je možné kvalifikovať ako úmyselné poškodenie majetku zamestnávateľa, nakoľko úmyselne umožnil užívať nehnuteľnosť vo vlastníctve zamestnávateľa bez vedomia zamestnávateľa, a to bezplatne inému subjektu, čím poškodil svojho zamestnávateľa o príjem z prenájmu uvedenej nehnuteľnosti.

Voči tomuto okamžitému zrušeniu pracovného pomeru navrhovateľ podal odvolanie, a to dňom 20.8.2013.

Skôr, ako sa súd začal zaoberať dôvodmi porušenia pracovnej zmluvy zvlášť hrubým spôsobom, musel si ujasniť, či návrh navrhovateľa o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru bol podaný včas, a či skutočne tento návrh nie je už prekludovaný.

Samotný odporca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že okamžité skončenie pracovného pomeru bolo navrhovateľovi doručované, nakoľko bol dlhodobo PN, na adresu jeho bydliska. Zásielka bola doručovaná, ako doporučená zásielka s poznámkou do vlastných rúk. Dňa 25.7.2013 sa zásielka zamestnávateľovi vrátila s poznámkou - adresát neznámy. Odporca namietal, že okamžité zrušenie pracovného pomeru bolo navrhovateľovi doručené až dňa 1.8.2013, kedy ukončil PN. Odporca dokazoval, že poštová zásielka bola vrátená ako nedoručiteľná dňa 25.7.2013, a týmto dňom bol skončený pracovný pomer. Lehota na uplatnenie práva uplynula dňom 25.9.2013.

Na tomto mieste musí súd uviesť tieto zásadné veci:

Z výsluchu navrhovateľa a z preukázania totožnosti z občianskeho preukazu vyplýva, že má uvedenú adresu trvalého bydliska A. Na tejto adrese však nikdy nebyval a ani sa nezdržoval. V minulosti tam mal svoju kanceláriu, ktorú neskôr zrekonštruoval a prenajímal ju na bývanie. Nakoniec ju predal, bolo to pred tromi rokmi. Stále býva na Ul. R. XXXX/X, A.. Aj z tohto dôvodu uvádza adresu na doručovanie písomností na R., kde býva od roku 1980. Na objasnenie uviedol, že kedysi pracoval, ako riaditeľ š.p. Podniku služieb. Tento podnik išiel do likvidácie. Mal možnosť kúpiť kancelársky priestor, čo aj urobil, kúpil tento priestor pre seba. Tento neskôr prerobil na dvojgarsónku. Pôvodne, keď tam chcel fungovať ako majiteľ a vlastník tejto dvojgarsónky, tak si musel dať prepísať adresu na Závodská cesta, aby si mohol vybaviť list vlastníctva / ďalej len LV / a ďalšie veci k tomu potrebné. Dvojgarsónku nakoniec predal. V zrekonštruovanej dvojgarsónke však nikdy nebyval. Prepis trvalého pobytu urobil len z toho dôvodu, aby mohol figurovať na LV a aby mohol uskutočniť predaj dvojgarsónky. Bez týchto náležitostí sa to nedalo urobiť.

Ako podstatná sa súdu javila tá skutočnosť, že poštová doručka, ktorá bola vrátená späť odporcovi, tak z tejto vyplýva, že nebola doručená z toho dôvodu, že navrhovateľ je na uvádzanej adrese neznámy. Za doručenie písomností do vlastných rúk sa nemôže považovať situácia, keď poštový doručovateľ konštatuje, že na uvádzanej adrese sa osoba, ktorej zásielka smeruje, je neznámy. Iný prípad by nastal, keby doručovateľ vyznačil na poštovej doručke skutočnosť, že v odbernej lehote si poštovú zásielku neprevzal. Bol to odporca, ktorý po návrate tejto poštovej doručky, že adresát sa na uvádzanej adrese nezdržiava, okamžite vyvodil domnienku, že navrhovateľ - adresát má doručenie riadne vykázané a že mu bolo okamžité skončenie pracovného pomeru doručené. Zamestnávateľ mal v tomto prípade postupovať so zvýšenou opatrnosťou, keď zistil, že adresát sa na uvádzanej adrese nenachádza a je na nej neznámy.

Z pripojeného osobného spisu navyše nepochybne vyplynulo, že zamestnávateľ mal možnosť z tohto zistiť, že okrem iného má navrhovateľ uvádzanú aj ďalšiu adresu, napr. v pracovnej zmluve, kde je uvádzané, že sa zdržiava na R. ul. v A.. Takisto zo žiadosti o vykonanie výpočtu z príjmov fyzickej osoby nepochybne vyplýva, že ako trvalý pobyt (viď. čl. 129) má uvádzanú adresu R. 4, A. 7. Takisto z potvrdenia o dĺžke zamestnania vyplynulo, že trvalý pobyt je uvádzaný na adrese R. 4.

Je pravdou, že na ostatných listinách osobného charakteru, ktoré sa nachádzajú v spisovom materiáli, sa uvádza aj adresa A. Z.. Bez povšimnutia neostala ani tá závažná skutočnosť, že okamžité zrušenie pracovného pomeru bolo doručované navrhovateľovi v čase jeho práceneschopnosti.

Z pripojenej PN však vyplýva, že na tejto bola uvedená adresa R., kde sa bude poistenec - navrhovateľ zdržiavať v čase PN. To znamená, že pokiaľ by chcel zamestnávateľ vykonať kontrolu, resp. poisťovňa, tento bol oboznámený s tým, kde sa bude počas PN zdržiavať (viď. potvrdenie o dočasnej PN čl. 56) - presná adresa, kde sa bude poistenec zdržiavať v čase dočasnej PN, vrátane poschodia je uvedená adresa R. X/XXXX, A., V. L. V tomto smere súd musel dať za pravdu navrhovateľovi, že odporcovi muselo byť jasné a zrejmé, kde sa bude počas PN zdržiavať, vyplýva to aj z ďalších listín, ktoré sú obsiahnuté v osobnom spise navrhovateľa, že okrem uvádzanej A. Z., je na dôležitých dokumentoch uvádzaná adresa R.. Samotný moment, že sa poštová doručka s okamžitým skončením pracovného pomeru vrátila s tým, že na uvádzanej adrese je navrhovateľ neznámy, mala prinútiť zamestnávateľa k tomu, aby sa bližšie oboznámil, kde sa počas PN zdržiava. Toto zamestnávateľ úplne odignoroval. Za doručenie tejto poštovej zásielky nemohol súd považovať dátum, ktorý uvádzal odporca, t.j. 25.7.2013. Dôležité písomnosti doručované do vlastných rúk sa nemôžu považovať za doručené, pokiaľ sa poštová zásielka vráti späť s poznámkou - adresát neznámy.

Súd teda s určitosťou konštatuje, že okamžité skončenie pracovného pomeru bolo doručené navrhovateľovi dňa 1.8.2013, kedy si ho priamo prevzal na pracovisku po návrate z PN.

Keďže neprihliadol súd na námietku odporcu, že návrh navrhovateľa bol podaný po prekluzívnej lehote, zaoberal sa ďalšou otázkou v rámci dokazovania, či mohol odporca okamžite zrušiť pracovný pomer s navrhovateľom z toho dôvodu, že sa stará o ťažko zdravotnej postihnutú osobu.

Podľa § 68 ods. 3 Zák. práce zamestnávateľ nemôže okamžite skončiť pracovný pomer s tehotnou zamestnankyňou, so zamestnankyňou ale zamestnancom, ak sa trvale stará o dieťa mladšie ako tri roky, alebo so zamestnancom, ktorý sa osobne stará o blízku osobu, ktorá je prevažne alebo úplne bezvládna a neposkytuje sa jej starostlivosť v zariadení sociálnych služieb ....

Podľa § 116 O.z. blízku osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

Z výpovede navrhovateľa vyplynulo, že tento so svojou bývalou manželkou boli manželia 15 rokov. Následne došlo k rozvodu. V tom čase odišiel do zahraničia a nežili v spoločnej domácnosti viac ako tri roky. Na naliehanie detí na napokon vrátil späť domov a ďalších 15 rokov žije v spoločnej domácnosti so svojou bývalou manželkou. Vedú spoločnú domácnosť, spoločne financujú domácnosť, žijú ako muž a žena. Do spoločnej domácnosti sa vrátil aj z toho dôvodu, že jeho bývalej manželke sa zdravotne výrazne pohoršilo, považoval za povinnosť jej pomôcť. 15 rokov žije na R. ul. v trojizbovom byte spoločne s M. V., ktorá je invalidná dôchodkyňa s ťažkým zdravotným postihnutím. O túto sa stará, vozí ju k lekárom motorovým vozidlom, pričom aj na vozidle má označenie, že sa stará o osobu so zdravotným postihnutím. Priznal, že nie sú manželia, ale žijú, ako muž a žena v spoločnej domácnosti a svoju bývalú manželku považuje za blízku osobu.

Z výpovede svedkyne M. V. vyplynulo prakticky to isté, čo uviedol navrhovateľ. Táto uviedla, že spolužitie obnovili v roku 1997 a od tohto roku bývajú na R. ul. v A.. Žijú ako muž a žena v spoločnej domácnosti, podieľajú sa spoločne na úhradách súvisiacich s domácnosťou. Po roku 1997 sa spoločne venovali výchove detí, ktoré v tom čase bývali s nimi v spoločnej domácnosti. Od roku 2002 je odkázaná na pomoc iných osôb, čiže navrhovateľa. Má výrazné problémy s pohybovým ústrojenstvom, ale má stanovené aj ďalšie diagnózy. V minulosti, keď mohla ešte viesť aj motorové vozidlo, tak navrhovateľa zopárkrát navštívila v práci. Všetci jeho kolegovia vedeli, že má vážne zdravotné problémy. V súčasnej dobe je jej zdravotný stav taký, že nemôže ani šoférovať auto. Ďalej sa vyjadrovala aj k otázkam odporcu. Uviedla, že pokým bol jej priateľ na dovolenke, ako to už bolo konštatované samotným odporcom, tak v tomto rozhodujúcom čase jej pomáhala a starala sa o ňu jej dcéra.

Na objasnenie ohľadne blízkych osôb ešte súd podotýka nasledovné:

V zákonom ust. § 116 sa vymedzuje okruh blízkych osôb a to nasledovne:

- a/ Priamo tým, že výslovne za blízke osoby považuje 1/ príbuzných v priamom rade,
- 2/ súrodencov,
- 3/ manžela.

Príbuznými v priamom rade v priamom pokolení sú priami predkovia a priami potomkovia napr. rodičia a deti, starí rodičia a vnuci. Z príbuzných v pobočnom rade sú výslovne uvedení súrodenci a to vlastní, či nevlastní, to je bez ohľadu na to, či majú spoločných obdivoch rodičov alebo či majú spoločného len jedného rodiča. Príbuzní v pobočnom rade pochádzajú od spoločného predka, pričom nie sú príbuznými v priamom rade.

b/ Nepriamo tým, že za blízku osobu považuje ďalšieho príbuzného napr. (strýka, synovca, bratranca) alebo inú osobu v obdobnom vzťahu (napr. švagra, druhá), avšak len za predpokladu, že existuje medzi nimi taký blízky vzťah, z ktorého možno vyvodiť, že ak by ujmu, ktorá utrpela jedna z týchto osôb, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú.

Na tomto mieste súd uzatvára, že bývalú manželku navrhovateľa považuje súd za osobu blízku v nepriamom rade - za družku. Z výpovede navrhovateľa a z výpovede svedkyne M. V. bolo preukázané, že títo žijú prakticky od roku 1997 v spoločnej domácnosti, venovali sa výchove detí aj po tom, čo boli rozvedení. Od roku 2002, kedy ostala svedkyňa na invalidnom dôchodku, je to navrhovateľ, ktorý jej výrazne pomáha v jej ťaživej situácii. Samozrejme okrem finančnej pomoci, pretože svedkyňa žije len z invalidného dôchodku, poskytuje starostlivosť aj morálnu a materiálnu. Existuje medzi nimi taký

blízky vzťah, z čoho možno vyvodiť, že ak by ujmu utrpela jedna z týchto osôb, t.j. v tomto prípade navrhovateľ, druhá osoba, t.j. jeho terajšia družka (bývalá manželka) by túto pociťovala ako vlastnú. V prípade okamžitého skončenia pracovného pomeru by prišiel navrhovateľ o finančné prostriedky a nemohol by ani materiálne poskytovať pomoc svojej blízkej osobe.

Čo sa týka námietky odporcu, že bolo povinnosťou navrhovateľa túto významnú skutočnosť oznámiť zamestnávateľovi a že tento nemohol vedieť, že sa stará o ťažko zdravotnej postihnutú osobu, súd uvádza:

Bolo nepochybne zistené, že samotný navrhovateľ chodieval s motorovým vozidlom do práce, na ktorom bola nálepka - zdravotne ťažko postihnutá osoba. V okruhu svojich blízkych spolupracovníkov sa zdôveroval so svojimi bežnými starosťami, ako aj s problémami ohľadne zdravotných ťažkostí svojej družky. Zo žiadneho ustanovenia Zák. práce, prípadne interných smerníc zamestnávateľa navrhovateľa nevyplýva, že je povinnosťou zamestnanca oznamovať tomuto takého skutočnosti o zdravotnom stave svojich blízkych. Na tomto mieste to bol zamestnávateľ, ktorý mal vhodným spôsobom zisťovať potreby, starosti, problémy svojich zamestnancov. Nepochybne bolo zrejmé prinajmenšom najbližším spolupracovníkom navrhovateľa, že tento žije v spoločnej domácnosti s osobou ťažko postihnutou. Obranu odporcu v tom smere, že nevedel o tom, že navrhovateľ sa stará o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, považoval súd za účelovú.

Súdu sa javilo konanie odporcu pri okamžitom skončení pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, ako za veľmi unáhlené (viď. samotné doručovanie dôležitej písomnosti, následne si neoverenie podstatných údajov, či vôbec je možné okamžite skončiť pracovný pomer s navrhovateľom, či neexistujú nejaké prekážky, pre ktoré takúto výpoveď nie je možné dať). Ešte súd uvádza, že navrhovateľ predložil súdu doklad o ťažkom zdravotnom postihnutí jeho terajšej družky - bývalej manželky (preukaz č. 071796, ktorý bol vystavený ešte dňa 10.8.2009 a to ÚPSV a R Žilina).

Súd sa ešte oboznámil aj s rozsudkom tunajšieho súdu v Žiline 6Cpr/4/2013-130 zo dňa 14.10.2014. Z tohto rozsudku vyplýva, že návrh navrhovateľa K.. W. V., ktorým sa domáhal určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru danú mu terajším odporcom listom zo dňa 22.4.2013, zamietla. Z tohto rozsudku v podstate vyplýva tá skutočnosť, že odporca dal výpoveď navrhovateľovi v zmysle § 63 ods. 1 písm. b/ Zák. práce pre nadbytočnosť. Tento rozsudok doposiaľ nie je právoplatný. Záverom sa súd ešte zaoberal tým, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné aj z toho dôvodu, podľa vyjadrenia navrhovateľa, že výpoveď nepodpísal štatutárny zástupca odporcu. Štatutárny zástupcovia v mene odporcu konajú podľa stanov Slovenského rybárskeho zväzu vždy predseda + tajomník alebo iný poverený člen výboru. V konkrétnom prípade výpoveď podpísal len tajomník Slovenského rybárskeho zväzu, túto výpoveď nepodpísal predseda. Navrhovateľ dal do pozornosti tú skutočnosť, že v prípade podpisovania pracovnej zmluvy za zamestnávateľa podpísal prezident a samotný tajomník, pri výpovedi už len tajomník.

Z pripojených stanov Slovenského rybárskeho zväzu nevyplýva, že by pri výpovedi bolo potrebné, aby túto podpísal aj štatutárny zástupca zväzu. Podľa názoru súdu v zmysle vyjadrenia odporcu pri výpovedi nie je potrebné, aby toto podpisoval predseda a tajomník alebo iný člen poverený výborom.

Z okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 22.7.2013 vyplýva z akých dôvodov bolo dané okamžité skončenie pracovného pomeru navrhovateľovi.

Vzhľadom na dôvody, pre ktoré súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné, a to predovšetkým z toho dôvodu, že okamžité skončenie pracovného pomeru mu bolo dané i napriek tomu, že sa osobne stará o blízku osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, už neskúmal po hmotnoprávnej stránke ďalšie okolnosti a výpovedné dôvody, ktoré boli uvedené v samotnej výpovedi. Nezaoberal sa, či išlo o porušenie pracovnej disciplíny závažným spôsobom vzhľadom na tú skutočnosť, že okamžité skončenie pracovného pomeru nie je možné dať zamestnancovi, pokiaľ sú tu dôvody uvedené v ust. § 68 ods. 3 Zák. práce.

Keďže mal súd nepochybne preukázané, že navrhovateľ sa skutočne stará o blízku osobu, ktorá je prevažne alebo úplne bezvládna, a tejto osobe sa neposkytuje starostlivosť v zariadeniach sociálnych služieb, nemôže zamestnávateľ so zamestnancom okamžite skončiť pracovný pomer. Súdu sa javilo nadbytočné vykonávať ďalšie dokazovanie, bol to zamestnávateľ, ktorý si nesplnil svoje základné elementárne povinnosti, nezisťoval osobné, rodinné pomery svojho zamestnanca, s ktorým chcel okamžite skončiť pracovný pomer. Už len samotné doručovanie okamžitého skončenia pracovného

pomeru sa javilo súdu zo strany zamestnávateľa, ako veľmi povrchné. Poštová zásielka, ktorú zasielal navrhovateľovi s takým dôležitým dokumentom ako je okamžité skončenie pracovného pomeru, sa mu vrátila s tým, že adresát je na mieste samom označený ako neznámy. Aj podľa poštového poriadku, konkrétne bod. 17.6., ak Slovenská pošta nezistí adresáta zásielky, zásielka sa stáva nedoručenou. Vychádzajúc aj z poriadku pošty, keď v tomto prípade sa nejednalo o úradnú listinu zasielanú súdom, policajným orgánom alebo iným štátnym orgánom, je zrejmé, že aj Slovenská pošta, pokiaľ nezistí adresáta zásielky, považuje zásielku za nedoručenú. Súdu je neznáme z akých príčin odporca považoval túto poštovú zásielku za doručenú, keďže nebola ani uložená na pošte, resp. bolo konštatované, že adresát je neznámy. Záverom súd podotýka, že zásielka bola adresovaná do vlastných rúk K.. W. V., a táto sa vrátila Slovenskému rybárskemu zväzu 25.7.2013 s tým, že adresát je neznámy. Vzhľadom na uvádzané potom rozhodol súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Keďže bol navrhovateľ v tomto konaní úspešný, prináležia mu aj trovy konania a trovy právneho zastúpenia v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. Právny zástupca si vyúčtoval trovy za 4 úkony, a to nasledovne:

- príprava a prevzatie 67 Eur + 8,04 režijný paušál,
- podanie žaloby 65,08 Eur + 7,81 Eur režijný paušál,
- účasť na pojednávaní dňa 23.3.2015 - 69,91 Eur + 8,39 Eur režijný paušál,
- účasť na pojednávaní 28.5.2015 - 69,91 Eur + 8,39 Eur režijný paušál.

Spolu si vyúčtoval trovy 304,53 Eur.

Súd sa podrobne oboznámil s takto vyčíslenými trovami právneho zastúpenia, porovnal ich s vyhl. MS SR o odmenách a náhradách advokátov v zmysle § 655/2004 Z.z. a konštatoval, že tieto boli vyčíslené správne v súlade s vyššie citovanou vyhláškou, a preto ich priznal tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach ( § 42 ods. 3 ), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona ( zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov ); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci ( zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov ).